

วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง "การศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร" มีการรวบรวมวรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ความหมายและประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน
2. การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา
3. กระบวนการและขั้นตอนในการทำวิจัยในชั้นเรียน
4. ปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยในชั้นเรียน
5. องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียน
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายและประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนเป็นรูปแบบของการวิจัยทางการศึกษาอีกรูปแบบหนึ่ง ผู้วิจัยจึงจะกล่าวถึงความหมายและประโยชน์ทั้งของการวิจัยทางการศึกษาและการวิจัยในชั้นเรียน

ความหมายของการวิจัยทางการศึกษา

สารานุกรมการศึกษา (The Encyclopedia of Education 1971 : 519)

ให้ความหมายของการวิจัยทางการศึกษาว่า การวิจัยการศึกษา คือ การจัดการสืบค้นอย่างมีระบบเกี่ยวกับการศึกษาและผลผลิตที่ได้รับจากการศึกษา

สารานุกรมการวิจัยทางการศึกษา (Encyclopedia of Education Research

1969 : 1129) กล่าวว่า การวิจัยทางการศึกษา คือ กิจกรรมทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ทางด้านพัฒนาการและผลผลิตทางการศึกษา

กู๊ด (Good 1973 : 494) กล่าวว่า การวิจัยทางการศึกษา หมายถึง การศึกษาและค้นคว้าข้อมูลต่าง ๆ ทางด้านการศึกษาหรือศึกษาปัญหาทางการศึกษา

เบสท์ จอห์น ดับบลิว (Best, John. W. 1970 : 12) ให้ความหมายของการวิจัยทางการศึกษาว่า หมายถึง การพัฒนาหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวิธีการศึกษาที่ผู้ศึกษาจะได้รับจากการศึกษา

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2524 : 25) ให้ความหมายของการวิจัยทางการศึกษาว่าเป็นการสืบค้นอย่างมีระบบ เพื่อการค้นพบกฎหรือข้อความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรม เพื่อใช้ในการทำนายและควบคุมปรากฏการณ์ต่าง ๆ ภายใต้อสภาพทางการศึกษา

วัลลภ กันทรพิสัย (2531 : 5) ให้ความหมายของการวิจัยทางการศึกษาว่า เป็นการแสวงหาความจริงด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ กระบวนการและขั้นตอนที่กำหนดไว้อย่างมีระบบ จะไม่ใช่สามัญสำนึก ไม่ใช่การเดา ต้องมีข้อมูลหลักฐานที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจ

จากความหมายของการวิจัยทางการศึกษาที่กล่าวมานี้ พอจะสรุปได้ว่า การวิจัยทางการศึกษา หมายถึง วิธีการที่เป็นระบบหรือวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้ได้ผลผลิตทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน

สำหรับการวิจัยในชั้นเรียนนั้นมิใช่ผู้ให้ความหมายของการวิจัยชั้นเรียนไว้ว่าการวิจัยในชั้นเรียนคือ การแก้ปัญหา พัฒนา และปรับปรุงการเรียนการสอน โดยการนำเอาประสบการณ์ที่สอนมาทำวิจัย ปัญหาที่จะนำมาทำวิจัยคือ ปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอน จากตัวของนักเรียน และตัวครูเอง เป็นปัญหาที่ไม่สามารถหาคำตอบได้ทันที ครูจะนำปัญหานั้นมาดำเนินการตามขั้นตอนกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยการกำหนดปัญหา ตั้งสมมุติฐาน ทดลอง เก็บข้อมูลเป็นระยะ นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาคำตอบ สรุปผลและนำผลที่ได้มาแก้ปัญหา ปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน

ประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน

ประโยชน์ของการวิจัยต่อการจัดการเรียนการสอน

การวิจัยทางการศึกษามีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน หรือการจัดการศึกษาในหลาย ๆ ด้าน โดยนักการศึกษาหลาย ๆ คน ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้ คือ

โกลาส์ ตรีปัญญา (2529 : 10) กล่าวว่า ผลการวิจัยทำให้นักการศึกษาสามารถใช้ในการจัดทำหลักสูตร จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ สามารถเลือกใช้วิธีการประเมินผลได้แม่นยำ รวมทั้งผลการวิจัยยังมีประโยชน์ต่อการบริหารให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

ประโยชน์ของการวิจัยที่มีต่อตัวครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยนอกจากจะมีบทบาทต่อความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ ยังมีประโยชน์ต่อการแก้ปัญหา และนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานให้มีประสิทธิภาพสูงสุดในการขอลื่อนตำแหน่ง ครู อาจารย์ ในระดับต่าง ๆ เช่น ในระดับมหาวิทยาลัย วิทยาลัย ในตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ หรือในระดับมัธยมศึกษาจากตำแหน่งอาจารย์ 2 เป็นอาจารย์ 3 จำเป็นต้องมีผลงานวิจัยเป็นส่วนประกอบในการพิจารณา (วิเวก ปางพุทธพงศ์ 2529 : 7)

คณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) ได้กำหนดใช้มาตรฐานการกำหนดตำแหน่งของครูในระดับมัธยมศึกษา ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2529 เป็นต้นมา โดยกำหนดให้ข้าราชการครูสามารถเลื่อนตำแหน่งให้ได้รับเงินเดือนในระดับสูงขึ้น โดยไม่ต้องรอให้เงินเดือนถึงขั้นค่าของขั้นต่อไป เกณฑ์ในการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งนี้ จะพิจารณาผลงานทางวิชาการที่อยู่ในรูปของเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน และการวิจัยในระดับชั้นเรียน (อ้างอิงในพิริวัฒน์ วงษ์พรหม 2533 : 12)

การปลูกฝังให้ครูซึ่งปฏิบัติงานในระดับมัธยมศึกษา เป็นผู้ศึกษา ค้นคว้าและทำวิจัย เพื่อนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน และการทำงานให้มีประสิทธิภาพจึงมีความสำคัญ โดยเฉพาะการเสริมสร้างสมรรถภาพทางการวิจัยแก่ครูประจำการ ให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวิจัย มีทัศนคติที่ดีต่อการวิจัย และให้ความร่วมมือช่วยเหลือในการทำวิจัย

การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา

การวิจัยมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาดังกล่าว แต่ในอดีตกระทรวงศึกษาธิการ ไม่มีนโยบายการวิจัยโดยเฉพาะ จึงทำให้การวิจัยของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในกระทรวงศึกษาธิการ ทำการวิจัยตามความสนใจและสภาพปัญหาของแต่ละหน่วยงาน เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยของกระทรวงศึกษาธิการมีระบบ แบบแผน และมีทิศทางที่แน่ชัด กระทรวงศึกษาธิการ จึงกำหนดแนวทางการส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยซึ่งกองวิจัยทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2532 : 215 - 217) ได้นำเสนอไว้ดังนี้

1. ให้กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ เป็นผู้รับผิดชอบและประสานงานการวิจัย ในด้านการกำหนดนโยบาย ตลอดจนดำเนินการวิเคราะห์ วิจัย เกี่ยวกับผลและกระบวนการศึกษา
2. ให้แต่ละหน่วยงานมีแผนงานวิจัยที่สอดคล้องกับนโยบาย แนวทางการวิจัยของ กระทรวงศึกษาธิการ และแผนพัฒนาการศึกษา
3. ให้มีการทำแผนวิจัยร่วมกัน ระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกกระทรวงศึกษาธิการ
4. ให้มีการประมวลผลการวิจัยของกระทรวงศึกษาธิการเป็นประจำทุกปี
5. ให้มีการวิจัยที่สอดคล้องและสัมพันธ์กับสภาพปัญหาและความต้องการของหน่วยงาน
6. ให้คณะกรรมการวิจัยการศึกษาเป็นผู้ควบคุมดูแล ติดตาม กำกับ ให้ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ตลอดจนจัดหาทุนสนับสนุนในเรื่องเกี่ยวกับการวิจัยแก่หน่วยงานต่าง ๆ ให้เพียงพอ
7. ให้เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและประสบการณ์แก่นักวิจัยในหน่วยงาน
8. เร่งรัดการดำเนินงานวิจัยให้เสร็จตามแผนปฏิบัติงานที่ได้กำหนดไว้
9. จัดให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยในหลาย ๆ รูปแบบ
10. ให้มีการสอดแทรกความรู้และความเข้าใจในเรื่องการทำวิจัย ตลอดจนการนำผลการวิจัยไปใช้ในการอบรมสัมมนาทั้งระดับผู้บริหารและผู้รับผิดชอบทางการศึกษา

กรมสามัญศึกษา ก็เป็นหน่วยงานหนึ่งที่รับนโยบายการส่งเสริมการวิจัยจากกระทรวงศึกษาธิการ และมีการส่งเสริมการวิจัยของครูมัธยมศึกษา โดยผู้ทำวิจัยจะได้รับผลประโยชน์

ประโยชน์จากการทำวิจัยในการปฏิบัติงาน โดยสามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปเป็นผลงานทางวิชาการ ในการขอเลื่อนตำแหน่ง โดยครูผู้สอนจะเลื่อนจาก อาจารย์ 2 ระดับ 6 เป็น อาจารย์ 3 ระดับ 7 ผู้บริหารจะเลื่อนจาก ผู้บริหาร 8 เป็นผู้บริหาร 9 และศึกษานิเทศก์ จะเลื่อนจากศึกษานิเทศก์ 6 เป็นศึกษานิเทศก์ 7 เพราะการเลื่อนตำแหน่งในช่วงดังกล่าว คณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) ได้กำหนดว่า ครูผู้สอน ผู้บริหาร หรือศึกษานิเทศก์ ต้องเป็นผู้ที่มีความชำนาญและเชี่ยวชาญเกี่ยวกับงานวิชาการ (กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2531 : 10) ผลงานทางวิชาการที่กำลังได้รับความสนใจในการขอเลื่อนตำแหน่งของบุคลากรทางการศึกษามากที่สุด คือ ผลงานที่เป็นรายงานการวิจัย

กระบวนการเรียนและขั้นตอนในการทำวิจัยในชั้นเรียน

กระบวนการและขั้นตอนในการทำวิจัยในชั้นเรียน มีลักษณะเช่นเดียวกับกระบวนการและขั้นตอนของการวิจัยการศึกษา มีบางส่วนเท่านั้นที่แตกต่างกัน นักการศึกษาและนักการวิจัยได้เสนอกระบวนการและขั้นตอนในการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้

1. การเลือกและการกำหนดปัญหา

การเลือกและการกำหนดปัญหาในการทำวิจัย เป็นขั้นตอนที่สำคัญและยุ่งยากสำหรับครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เริ่มทำวิจัย ฉะนั้นครูจึงต้องมีความรู้เกี่ยวกับแหล่งของปัญหา ประเภทของปัญหา วิธีการกำหนดปัญหา ตลอดจนหลักเกณฑ์ในการกำหนดปัญหา ซึ่งขอนำเสนอไว้ดังนี้

1.1 แหล่งของปัญหา แหล่งของปัญหาที่จะนำมาทำวิจัยชั้นเรียนอาจได้มาจากหลาย ๆ แหล่ง ญาณี ทองพลับ (2529 : 10-14) ได้เสนอแหล่งของปัญหาว่ามาจากประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน จากการอ่านหนังสือหรือวารสาร จากข้อเสนอแนะหรือผลงานวิจัย จากบทคัดย่อของวิทยานิพนธ์ หรือรายงานการวิจัย จากทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่สนใจที่จะศึกษา และจากปัญหาของผู้อื่น ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะประสมอยู่เป็นประจำในการจัดการเรียนการสอน

1.2 ประเภทของปัญหาปัญหาที่จะนำมาทำวิจัยชั้นเรียน คือ ปัญหาที่ครูพบในชั้นเรียนที่จะสามารถนำมาทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการได้ในโรงเรียน ซึ่งเรื่องนี้ ญาณี ทองพลับ (2529 : 15)

ได้นำเสนอประเภทของปัญหาสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ 7 ประการ คือ

- 1.2.1 วิธีการสอน เช่น การเปรียบเทียบการสอนด้วยวิธีการแบบเดิม กับวิธีการสอนแบบค้นพบ
 - 1.2.2 วิธีการเรียนรู้ เช่น การเรียนรู้แบบบูรณาการ กับการเรียนแบบแยกเป็นรายวิชา นักเรียนจะรับรู้แบบไหนได้ดีกว่ากัน
 - 1.2.3 กระบวนการประเมินผล เช่น การปรับปรุงวิธีการประเมินผล วิธีใดวิธีหนึ่งอย่างต่อเนื่อง
 - 1.2.4 เจตคติและค่านิยม เช่น ทำอย่างไรจึงจะเพิ่มเจตคติทางบวกในการทำงานของนักเรียน หรือระบบค่านิยมของนักเรียนที่มีต่อการให้ความเคารพนับถือในบางสิ่งบางอย่างในชีวิตของนักเรียน
 - 1.2.5 การฝึกอบรมส่วนบุคคลเพื่อพัฒนาครู เช่น การปรับปรุงทักษะการสอน การพัฒนาการสอนใหม่ ๆ การเพิ่มความสามารถในการวิเคราะห์สิ่งใหม่ ๆ
 - 1.2.6 การจัดและการควบคุม เช่น เทคนิคเบื้องต้นของการแก้ไขให้บุคคลได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
 - 1.2.7 การบริหาร เช่น การเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานบางอย่างที่เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานของโรงเรียน
- 1.3 หลักเกณฑ์ในการกำหนดปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ชีระชัย ปุณณโชติ (2532 : 16) ได้ให้หลักเกณฑ์ในการกำหนดปัญหาในการทำวิจัยไว้ดังนี้
- 1.3.1 ปัญหาในการทำวิจัยระบุในรูปของประโยคคำถาม จะทำให้ตรงประเด็น และชัดเจนกว่าระบุเป็นประโยคบอกเล่า
 - 1.3.2 ปัญหาการวิจัยไม่ควรกำหนดกว้างเกินไป จะทำให้เกิดความคลุมเครือ และเกิดปัญหาในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล
 - 1.3.3 ปัญหาการวิจัยควรระบุให้ชัดเจนทั้งในด้านแนวความคิด คำพูดและความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิด

- 1.3.4 ควรเป็นปัญหาที่มีความเหมาะสมและสามารถโยงเกี่ยวกับทฤษฎีหรือการปฏิบัติที่มีอยู่
- 1.3.5 ปัญหาการวิจัยไม่ควรอิงกับค่านิยม ควรอิงกับข้อเท็จจริงที่สามารถพิสูจน์ได้
- 1.3.6 ปัญหาการวิจัยจะมีข้อเดียวหรือหลายข้อก็ได้ แต่ถ้ามีหลายข้อ ทุกข้อควรถูกอยู่ในเรื่องเดียวกันและเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด

นอกจากนี้ ญาณี ทองพลับ (2529 : 18-19) ยังได้กล่าวถึงขั้นตอนและข้อคำนึงในการเลือกหรือกำหนดปัญหาในการทำวิจัยขึ้นเรียนว่า ควรที่จะรวบรวมปัญหาทั้งหมดที่พบ นำปัญหามาเรียงลำดับตามความสำคัญ พิจารณาเลือกปัญหาที่จำเป็นเร่งด่วนเพียงหนึ่งปัญหา แล้วนำปัญหานั้นมาตั้งเป็นหัวข้อวิจัย โดยผู้วิจัยต้องคำนึงว่า ควรเป็นปัญหาที่จะทำให้ได้รับความรู้ใหม่ อยู่ในความสนใจของตนเอง เป็นปัญหาในประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนประจำ มีความเหมาะสมกับความสามารถ เวลาและทุนทรัพย์ เป็นปัญหาที่ไม่ซ้ำกับผลงานของผู้อื่น และควรเป็นปัญหาที่จะได้รับความร่วมมือจากผู้บริหาร

ถ้าครูผู้ทำวิจัยมีความรู้ และได้ปฏิบัติในการกำหนดและเลือกปัญหาได้ถูกวิธี จะทำให้ครูผู้ทำวิจัยสามารถเลือกปัญหาได้ดีและจะสะดวกต่อการทำวิจัยในขั้นตอนอื่น ๆ ด้วย

2. การกำหนดและนิยามตัวแปรในการวิจัย

โดยปกติการกำหนดและนิยามตัวแปรมิได้เป็นขั้นตอนที่กำหนดในการวิจัยโดยทั่วไป แต่การวิจัยในชั้นเรียนหรือการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) การกำหนดหรือนิยามตัวแปรมีความสำคัญมาก

ตัวแปรในการวิจัย หมายถึง สิ่งที่แปรค่าได้ และค่าเหล่านี้อาจแตกต่างกันไปในเชิงปริมาณ หรือคุณภาพ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ 2529 : 3) ตัวแปรในการทำวิจัยในชั้นเรียน สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (เรื่องเดียวกัน : 12) แบ่งตัวแปรออกเป็น ตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ โดยตัวแปรตามยังแบ่งเป็น ตัวแปรที่เกี่ยวกับนักเรียน ตัวแปรโรงเรียนและตัวแปรที่เกี่ยวกับบ้านและชุมชน ส่วนตัวแปรอิสระจะแบ่งเป็น 4 ประเภท คือ ตัวแปรด้านการสอน ตัวแปรนักเรียน ตัวแปรครู และตัวแปรสิ่งแวดล้อม

ตัวแปรตาม ที่มีความสำคัญที่สุด คือ ตัวแปรตามที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน การกำหนดตัวแปรตามควรมีการกำหนดพฤติกรรมนักเรียนที่จะเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากการเรียนการสอน วิเคราะห์รายการพฤติกรรมเลือกพฤติกรรมที่สำคัญที่สุด และเจาะจงที่สุด กำหนดวิธีการวัดพฤติกรรมนั้น ๆ เป็นวิธีการกำหนดตัวแปรตามในการวิจัย ส่วนตัวแปรอิสระ การกำหนดไม่มีกฎเกณฑ์แน่นอน

นักการศึกษาและนักวิจัยได้กล่าวถึงการกำหนดหรือนิยามตัวแปรในการวิจัยเชิงปฏิบัติการไว้คือ ชีระชัย ปุณฺณโชติ (2532 : 21) กล่าวไว้ว่า การกำหนดหรือนิยามตัวแปรในการทำวิจัยในชั้นเรียน คือการศึกษาวิเคราะห์ตัวแปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่ผู้วิจัยสนใจ การกำหนดปัญหาการวิจัย และการกำหนดสมมุติฐานของการวิจัยก็คือ การกำหนดปัญหาและสมมุติฐานเกี่ยวกับตัวแปรที่ต้องศึกษา ครูผู้วิจัยควรจะต้องกำหนดและระบุรายการตัวแปรต่าง ๆ ที่ต้องการวิเคราะห์ทั้งหมด

อารง สุทธาศาสตร์ (2527 : 49) กล่าวว่า การระบุตัวแปรต่าง ๆ ช่วยให้ผู้วิจัยได้เห็นชัดเจนว่า การวิจัยของคณนั้นมีตัวแปรอะไรที่ต้องศึกษา ค้นคว้า และตัวแปรแต่ละตัวทำหน้าที่อะไร

โกวิท ปวาลพฤษ (2526 : 17-18) กล่าวถึงจุดบกพร่องของการกำหนดตัวแปรว่า การกำหนดตัวแปรในการทำวิจัยของนักวิจัย ยังเป็นในลักษณะการศึกษาตัวแปรเดียว ไม่มุ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งระบบ

การวิจัยในชั้นเรียน จำเป็นต้องระบุหรือกำหนดตัวแปรที่จะศึกษาให้ชัดเจน จะทำให้ครูผู้ทำวิจัยเข้าใจปัญหา และจะได้ออกแบบการวิจัยได้อย่างเหมาะสม

3. ความคลาดเคลื่อนในการวิจัย

ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ถ้าเกิดความคลาดเคลื่อนในการทำวิจัย จะทำให้งานวิจัยนั้นไม่มีคุณภาพและไม่เหมาะสมที่จะนำมาอ้างอิง ครูผู้ทำวิจัยควรป้องกันความคลาดเคลื่อนในการทำวิจัย หรือหาวิธีลดความคลาดเคลื่อนให้เหลือน้อยลง สาเหตุที่ทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการทำวิจัย บุนหา วัชนะ (2529 : 3) ได้นำเสนอไว้ คือ เกิดจากอคติของครูผู้ทำวิจัย การออกแบบการวิจัยไม่เหมาะสมกับตัวแปร เครื่องมือที่ใช้ไม่มีความเที่ยงและความตรง การกำหนดตัวแปรไม่ครอบคลุม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย การสุ่มตัวอย่างไม่ถูกวิธีและครอบคลุมประชากร การใช้สถิติไม่เหมาะสมกับข้อมูลที่ได้ สาเหตุเหล่านี้จะทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการทำวิจัย ครูผู้ทำวิจัยควรหาทางป้องกันหรือลดความคลาดเคลื่อนให้เหลือน้อยที่สุด ซึ่งเรื่องนี้ บุนงา วัฒนะ (เรื่องเดียวกัน : 5-11) ได้เสนอแนะไว้คือ

- 3.1 ใช้เครื่องมืออย่างเป็นระบบและใช้วัดหลาย ๆ ครั้ง เช่น การใช้เทคนิคการสังเกต ควรสังเกตอย่างเป็นระบบ โดยมีการบันทึกทุกครั้ง และสังเกตภายในเวลาที่กำหนด
- 3.2 ไม่อคติต่อการเก็บข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เลือกใช้เครื่องมือในการวัดตัวแปรให้เหมาะสมและมีคุณภาพ
- 3.4 การเก็บข้อมูลหรือวัดตัวแปรต้องปฏิบัติตามขั้นตอนและสภาพของเครื่องมือ
- 3.5 เลือกใช้สถิติให้เหมาะสม
- 3.6 สรุปผลการวิจัยให้สอดคล้องกับการวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 ออกแบบการวิจัยให้เหมาะสมกับตัวแปรที่ต้องการวัด

ความคลาดเคลื่อนในการวิจัย จะไม่เกิดขึ้นในการทำวิจัย ถ้าครูผู้ทำวิจัยระมัดระวัง และหาทางลดความคลาดเคลื่อนให้เหลือน้อยที่สุด ความคลาดเคลื่อนในการวิจัยเป็นสาเหตุให้ผลการวิจัยที่ได้ไม่มีคุณภาพ ไม่เหมาะสมที่จะนำไปอ้างอิง

4. การออกแบบการวิจัย

การออกแบบการวิจัยช่วยให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ได้ผลการวิจัยที่มีประสิทธิภาพ การออกแบบการวิจัยเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดของการทำวิจัยเพราะแบบวิจัยเป็นตัวกำหนดกิจกรรมวิจัยทั้งหมด ถ้าการออกแบบวิจัยมีจุดอ่อนหรือไม่เหมาะสมจะทำให้ได้ตัวแบบที่เป็นข้อบ่งชี้โครงการวิจัยที่ไม่ดีด้วย ผลจากการออกแบบวิจัยจะแสดงให้เห็นแบบจำลองของการจัดทำตัวแปรในการวิจัย โดยเฉพาะการจัดเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

หงษ์เทพ มนัสตรง และไพเราะ เรื่องศิริ (2529 : 3) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการออกแบบการวิจัยเพื่อหาคำตอบในปัญหาต่าง ๆ โดยสามารถหาคำตอบในปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

ตรงจุดมุ่งหมายและประหยัดเวลา ทักษะและแรงงาน นอกจากนี้การออกแบบการวิจัยที่ดียังช่วยควบคุมความแปรปรวนในการวิจัยด้วย ประโยชน์ของการออกแบบการวิจัย พงษ์เทพ มั่นสดร และไพเราะ เรื่องศิริ (เรื่องเดียวกัน : 5-6) ได้นำเสนอไว้ว่า ทำให้สามารถตัดสินใจเลือกวิธีการวิจัย เป็นตัวเสนอแนะวิธีการจัดเก็บข้อมูล ช่วยในการสร้างเครื่องมือ เสนอแนะรายละเอียดในการวิเคราะห์และแปลความข้อมูล และทำให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับงบประมาณ กำลังคนและเวลา

การออกแบบการวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพครอบคลุมกิจกรรมที่สำคัญ ดังนี้

1. การออกแบบการวัด (Measurement design) เป็นการกำหนดรูปแบบและวิธีการวัดค่าตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามให้มีความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด รวมทั้งการวัดหรือการจัดดำเนินการควบคุมตัวแปรเกิน เพื่อจัดอิทธิพลของตัวแปรเกิน

2. การออกแบบการสุ่มตัวอย่าง (Sampling design) เป็นการกำหนดรูปแบบวิธีการสุ่มตัวอย่าง และขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่สามารถใช้เป็นตัวแทนประชากรเป้าหมาย

3. การออกแบบการวิเคราะห์ (Analysis design) เป็นการเลือกใช้สถิติเชิงบรรยายและสถิติเชิงสรุปอ้างอิงให้เหมาะสมกับสเกลการวัดของตัวแปร ข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติและวัตถุประสงค์ของการวิจัย ตลอดจนวางแผนแนวทางการวิเคราะห์ และแปรผลการวิเคราะห์อย่างถูกต้อง

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในชั้นเรียนจะเป็นการทำวิจัยโดยครูผู้สอนหรือครูภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา ส่วนตัวอย่างประชากรที่ใช้ศึกษาคือ นักเรียนในชั้นเรียนหรือในโรงเรียนที่ทำการสอน ครูผู้ทำวิจัยจึงสามารถใช้ประชากรทั้งหมดได้โดยไม่ต้องสุ่มตัวอย่าง หรือบางที่อาจใช้นักเรียนโดยการเลือกห้องเรียนมาจำนวนหนึ่ง ถ้ามีนักเรียนและห้องเรียนหลายห้อง เช่น เลือกนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใกล้เคียงกันมา 2 ห้องเรียน แล้วใช้นักเรียนใน 2 ห้องเรียนทุกคนเป็นตัวอย่างประชากร เมื่อครูผู้ทำวิจัยเลือกตัวอย่างประชากรได้แล้ว ขั้นตอนต่อไปคือ การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตอบปัญหาการ

วิจัยหรือทดสอบสมมุติฐานการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลต้องคำนึงถึงลักษณะของข้อมูล ประชากร และแบบการวิจัยแต่ละเรื่อง

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีหลายชนิด ชีวะชัย ปุณฺณโชติ (2532 : 36) นำเสนอไว้ 7 แบบ คือ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต แบบสำรวจ แบบวัดเจตคติหรือ ค่านิยม และแบบวิเคราะห์เนื้อหา

มาณี ชัยธีรานันต์ศิริ (2526 : 27) กล่าวถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลให้เหมาะสม กับปัญหาของการวิจัย ตลอดจนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เช่น การวิจัยเชิงทดลอง ต้องใช้แบบ สอบถามหรือเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ การวิจัยเชิงสำรวจควรต้องใช้แบบสอบถาม แบบวัดและการ สัมภาษณ์ การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ จะต้องใช้เอกสาร การสัมภาษณ์ผู้รู้

พงษ์เทพ มณีสรตรง และไพเราะ เรื่องศิริ (2529 : 34-36) กล่าวถึง ลักษณะการ เก็บรวบรวมข้อมูลไปพร้อมกับการจัดการเรียนการสอน โดยครูจะต้องเตรียมเอกสารหรือแบบฟอร์ม ต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้เก็บข้อมูลในขณะที่เตรียมการสอนไว้ให้พร้อม เช่น แบบทดสอบก่อนเรียนและ หลังเรียน แบบสังเกตพฤติกรรม แบบประเมินคุณลักษณะ แบบสำรวจรายการ และบันทึกการสอน โดยครูดำเนินการสอนตามแผนที่กำหนดไว้ เริ่มตั้งแต่การนำเข้าสู่บทเรียน การตรวจสอบความรู้ของ นักเรียนก่อนเรียน ซึ่งขั้นตอนนี้ครูอาจใช้แบบทดสอบหรือการซักถาม การให้ออกมาอธิบายหรือแสดง ความคิดเห็น ข้อมูลที่ได้สามารถนำมาเป็นข้อมูลประกอบการวิจัย ขึ้นต่อไปครูดำเนินการสอนโดยการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามที่เตรียมไว้ การเก็บข้อมูลในตอนนี้ใช้การสังเกตพฤติกรรม และใน ขั้นสุดท้ายคือการสรุป ทบทวน เรื่องที่เรียนมา ครูจะใช้การวัดผลหลังเรียนโดยใช้แบบสอบถาม การถาม-ตอบ การให้นักเรียนสรุป

การวิจัยในชั้นเรียน นอกจากจะเก็บข้อมูลในขณะที่ทำการสอน การวิจัยบางเรื่องครูอาจต้อง เก็บข้อมูลหลังจากที่นักเรียนได้เรียนไปแล้ว เช่น การสังเกตพฤติกรรมหลังเรียนครูจะใช้การสังเกต ด้วยตัวเอง หรือสอบถามจากเพื่อนนักเรียนและสัมภาษณ์ผู้ปกครองหรือเพื่อนของนักเรียน

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย

เมื่อได้ข้อมูลในการทำวิจัยแล้ว ครูผู้ทำวิจัยควรที่จะได้สัมผัสข้อมูล จะทำให้ครูผู้ทำวิจัยรู้จักข้อมูลดีขึ้น ไม่ควรนำข้อมูลไปคำนวณโดยใช้เครื่องคำนวณเลขทันที ควรที่จะมีการทำแผนภูมิและแผนภาพต่าง ๆ เสียก่อน นอกจากนี้ควรจะมองข้อมูลในแง่ต่าง ๆ ก่อนจะวิเคราะห์ข้อมูล จะทำให้ง่ายต่อการแปลความหมายยิ่งขึ้น

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจำเป็นต้องใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล มาณี ชัยธีรานุวัฒน์ศิริ (2526 : 27) ได้กล่าวถึงข้อควรระวังในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติว่า ควรเลือกใช้สถิติที่เหมาะสม ถ้าใช้ค่าสถิติคลาดเคลื่อนไปจากที่ควรจะเป็น จะทำให้เกิดปัญหาในการสรุปผลการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายควรจะมีการวางแผนก่อนที่จะทำการวิเคราะห์และแปลความหมาย ชีระชัย ปุณณโชติ (2532 : 28) ได้เสนอการวางแผนการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมาย ดังนี้

1. จะวิเคราะห์ตัวแปรแต่ละตัวอย่างไร เช่น จะจัดจำแนก แจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ย ฯลฯ เพื่อแสดงให้เห็นอะไร

2. จะกำหนดให้ตัวแปรใดเป็นตัวแปรอิสระ ตัวแปรตาม ต้องการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามอย่างไร และสถิติที่จะใช้วิเคราะห์คืออะไร

3. สถิติและวิธีการใดที่จะใช้ในการพิสูจน์หรือทดสอบสมมุติฐาน

4. ครูผู้วิจัยควรหาทางควบคุมตัวแปรที่จะส่งผลต่อตัวแปรตาม

5. ควรวางแผนในการแปลความข้อมูลที่จะได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ควรเลือกใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนนั้น ชีระชัย ปุณณโชติ (2532 : 31-34) ได้เสนอแนะสถิติที่เหมาะสมไว้ดังนี้

1. การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง ซึ่งเป็นการหาค่าตัวกลางที่นิยมใช้คือ ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X})

2. การวัดการกระจาย เป็นการบอกความแตกต่างของข้อมูลว่ามีความแตกต่างกันมากหรือน้อย ที่นิยมใช้คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) ความแปรปรวน (s^2) พิสัย (Range)

3. การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน นิยมใช้

มากที่สุด

4. การทดลองสมมุติฐาน ใช้ในการวิจัยเชิงทดลองเพื่อพิสูจน์สมมุติฐานที่ตั้งขึ้น ค่าสถิติที่นิยมใช้ คือ การหาค่าที (t-test)

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2530 : 1) กล่าวถึงสถิติที่จำเป็นในการทำวิจัยชั้นเรียนไว้เหมือนกับ ซีระซีษ ปุณฺณโชติ แต่มีการแยกสถิติในการทดสอบสมมุติฐานออกเป็น 2 ประเภท คือ สถิติสำหรับทดสอบสมมุติฐานเกี่ยวกับตัวกลางเลขคณิตของประชากร กับสถิติสำหรับทดสอบสมมุติฐานเกี่ยวกับสัดส่วนของประชากร

ค่าสถิติและการแปลความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน เป็นการใช้ค่าสถิติง่าย ๆ ซึ่งเหมาะกับครูผู้เริ่มทำวิจัย ค่าสถิติที่เหมาะสมกับการทำวิจัยในชั้นเรียน คือ สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน เนื่องจากการวิจัยในชั้นเรียนมักจะเป็นการวิจัยเชิงทดลอง

7. การเขียนโครงการวิจัย

การดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียน จะต้องมีการเขียนโครงการวิจัยเพื่อนำเสนอให้ผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาแนวดำเนินงานที่จะปฏิบัติ ซึ่งจะทำได้ได้รับความช่วยเหลือ ความร่วมมือในเรื่องเอกสาร วัสดุ สถานที่ เครื่องอำนวยความสะดวก ตลอดจนงบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยให้ประสบผลสำเร็จ

บุหงา วัฒนะ และอรารรณ ณรงค์สรศักดิ์ (2529 : 1-19) กล่าวถึงการเขียนโครงการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งจะประกอบด้วยขั้นตอนต่อไปนี้

1. ชื่อโครงการ ชื่อโครงการวิจัยต้องกำหนดให้กะทัดรัด ตัวแปรต้องกำหนดให้ชัดเจน ครอบคลุมสิ่งที่จะศึกษา เป็นเรื่องที่น่าสนใจและที่สำคัญที่สุด โครงการวิจัยในชั้นเรียนควรมุ่งจะทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียน

2. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนต้องรวบรวมปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นแรงจูงใจให้ทำวิจัยในเรื่องนั้น ๆ โดยการเขียนสภาพปัญหาทั่ว ๆ ไป นำเอาบทความหรือทฤษฎีที่ปรากฏอยู่แล้วมาสนับสนุนปัญหาที่เกิดขึ้นด้วย เขียนเป็นความเรียงที่สละสลวย

อ่านได้ใจความ มีข้อความที่ต่อเนื่องกันไป ภาษากะทัดรัด เข้าใจง่าย

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย ต้องระบุวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนว่าต้องการจะศึกษาในเรื่องอะไร มีขอบเขตการวิจัยที่เด่นชัด วัตถุประสงค์ต้องสอดคล้องกับชื่อโครงการวิจัย จะช่วยกำหนดรูปแบบของการวิจัยด้วย ภาษาเขียนต้องมีใจความชัดเจน วัตถุประสงค์ต้องไม่มากข้อ แต่ถ้ามีหลายข้อให้เขียนเรียงจากวัตถุประสงค์หลักไปหาวัตถุประสงค์ย่อย

4. แนวคิดสำคัญหรือสมมุติฐานการวิจัย สมมุติฐานเป็นข้อความที่เขียนไว้เพื่อคาดคะเนคำตอบของปัญหาการวิจัย ซึ่งในการดำเนินการวิจัยนั้น ผู้วิจัยมักจะคาดหวังผลบางอย่างจากการวิจัยไว้ตั้งแต่ต้น โดยอาศัยประสบการณ์ ทฤษฎี การสังเกตหรือผลงานวิจัยที่มีมาก่อน

5. ขอบเขตของการวิจัย การกำหนดขอบเขตของการวิจัยจะช่วยให้ผู้อ่านโครงการวิจัยทราบว่างานวิจัยมีขอบเขตกว้างหรือแคบ เฉพาะเจาะจงหรือไม่ ขอบเขตการวิจัยจะกำหนดเรื่องต่าง ๆ คือ พื้นที่ที่จะดำเนินการวิจัย ช่วงเวลา กลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่จะดำเนินการวิจัย

6. ข้อตกลงเบื้องต้น เป็นกติกาที่ยอมรับอย่างมีเหตุผล เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการวิจัยที่ครุผู้วิจัยตั้งข้อตกลงไว้ว่าเป็นจริงโดยไม่ต้องทดสอบ สิ่งที่ครุผู้วิจัยสมมุติขึ้นเองว่าเป็นจริงนี้ต้องมีเหตุผลที่เหมาะสม ข้อตกลงนี้จะทำให้ผู้อ่านงานวิจัยยอมรับงานวิจัย ข้อตกลงเบื้องต้นจะตกลงในเรื่องของการวัด การแปลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล

7. คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย ครุผู้ทำวิจัยต้องให้คำนิยามศัพท์ หรือคำจำกัดความเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจตรงกับผู้วิจัย คำนิยามที่ครุผู้ทำวิจัยต้องคำนึงถึงคือการนิยามตัวแปร ซึ่งจะช่วยให้สามารถเก็บข้อมูลได้อย่างถูกต้องและน่าเชื่อถือ ไม่เกิดความคลาดเคลื่อนในการวิจัย นักวิจัยจะต้องนิยามตัวแปรบางตัวที่สำคัญเสียก่อนว่าตัวแปรแต่ละตัวนั้น นักวิจัยหมายถึงอะไรโดยถือว่าเป็นคำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น ซึ่งอาจแตกต่างจากงานวิจัยอื่น

8. วิธีดำเนินงานวิจัย ครุผู้วิจัยต้องเขียนแนวทางในการดำเนินงานวิจัยให้ผู้อ่านโครงการวิจัยได้มองเห็นแนวทางในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน สามารถให้เห็นชอบหรือให้งบประมาณสนับสนุนการวิจัย องค์ประกอบที่จะทำให้ผู้อ่านมีมติโครงการวิจัยเห็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย คือ แบบวิจัยและตัวแปรในการวิจัย ลักษณะและปริมาณของกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือในการ

เก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

9. ปฏิทินปฏิบัติการวิจัย การเสนอปฏิทินปฏิบัติงานเพื่อจะได้ทราบระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยแต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจน โดยเขียนเป็นตารางแผนภูมิ

10. ประโยชน์ของการวิจัย ควรเขียนเป็นรายชื่อ ระบุถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นซึ่งจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ต้องเขียนให้ชัดเจน โนม่นำมาให้ผู้อ่านเห็นประโยชน์ที่จะได้รับ

การเขียนโครงการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อเสนอต่อผู้บังคับบัญชา และเพื่อให้ผู้อ่านโครงการวิจัย ได้เข้าใจการวิจัย รูปแบบของการเขียนโครงการวิจัยในชั้นเรียน ครูผู้ทำวิจัยสามารถดัดแปลงได้

8. การเขียนรายงานการวิจัย

การเขียนรายงานการวิจัยเป็นขั้นตอนสุดท้ายที่จะทำให้งานวิจัยสำเร็จ สมบูรณ์ การเขียนรายงานการวิจัยเป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก เพื่อการนำผลงานไปเผยแพร่ อ้างอิง

ประนอม สุวีสาดี (2529 : 1-3) กล่าวถึงรูปแบบในการเขียนรายงานการวิจัยไว้คือ รายงานการวิจัยต้องเขียนด้วยรูปแบบที่ชัดเจน สื่อความหมายได้เป็นอย่างดี ควรคำนึงถึงภาษาที่ใช้ในการเขียน ควรเป็นภาษาที่ชัดเจนได้ใจความ แสดงเหตุผล เป็นภาษาต่อเนื่อง มีความกระชับไม่ยืดเยื้อและแสดงความคิดสร้างสรรค์ ไม่เป็นภาษาพูดหรือใช้สำนวนโลกาโทษ ไม่ใช้ภาษาแสลงและภาษาอื่น

หัวข้อหรือองค์ประกอบในการเขียนรายงานการวิจัย คล้ายกับการเขียนโครงร่างการวิจัย จะแตกต่างกันในหัวข้อ การสรุปผลการวิจัย ซึ่ง ชีระชัย ปุณศรี (2532 : 37) นำเสนอไว้ 7 รายการ คือ

1. คำนำหรือบทนำ กล่าวถึงความสำคัญของเรื่องที่ทำวิจัยและสาเหตุที่นำเรื่องนั้น ๆ มาทำวิจัย

2. วัตถุประสงค์การวิจัย รวมทั้งสมมุติฐานการวิจัย (ถ้ามี)

3. การนิยามตัวแปรและกำหนดขอบเขตของการวิจัย

4. การทบทวนทฤษฎีและผลการวิจัยอื่น ๆ

5. ระเบียบวิธีการวิจัย ซึ่งรวมถึงแบบแผนการวิจัย วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับตัวแปร ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและวิธีการที่ได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล การใช้สถิติ

6. ผลของการวิจัย

7. การอภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ทั้ง 7 รายการในการเขียนรายงานการวิจัยชั้นเรียน จำเป็นต้องมีในการเขียนรายงานการวิจัยทุกครั้ง เพราะจะทำให้ผู้อ่านงานวิจัยเข้าใจในรายงานการวิจัยและควรคำนึงถึงภาษาในการเขียนรายงานการวิจัยด้วย

9. การเผยแพร่ผลการวิจัยและการใช้ประโยชน์

การเผยแพร่ผลการวิจัยเป็นการนำผลการวิจัยที่ได้ค้นพบ ไปเสนอต่อผู้ที่สนใจหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานนั้น ๆ ให้สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนางานที่ตนรับผิดชอบให้ดีขึ้น การเผยแพร่และการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยในชั้นเรียนต้องคำนึงถึงเรื่องวัตถุประสงค์ของการเผยแพร่ วิธีการเผยแพร่ เทคนิคการเผยแพร่ การเผยแพร่และการใช้ประโยชน์ของผลการวิจัยในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ญาติ ทองพลับ (2529 : 3) กล่าวว่า การเผยแพร่ผลการวิจัยมีวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่ คือ เพื่อเผยแพร่ความรู้ใหม่ เพื่อให้ผู้ที่สนใจหรือหน่วยงานนำไปใช้ เพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับมาปรับปรุงงานวิจัย เพื่อให้มีการวิจัยตามข้อเสนอแนะ เป็นการประชาสัมพันธ์ ตัวครูผู้ทำการวิจัยและเพื่อเป็นหลักฐานทางวิชาการ

รูปแบบของการเผยแพร่ผลการวิจัย ทวีป ศิริวิศมี (2529 : 134-136) ได้นำเสนอไว้ คือ เผยแพร่ในรูปของเอกสาร โดยการจัดประชุมทางวิชาการ และการเผยแพร่โดยผ่านทางวิทยุ โทรทัศน์

ญาติ ทองพลับ (เรื่องเดียวกัน : 23) ได้เสนอเทคนิคต่าง ๆ ที่ควรนำมาใช้ในการเผยแพร่ผลการวิจัย เช่น วางแผนการใช้ผลการวิจัยอย่างรอบคอบ เลือกกลุ่มผู้ใช้ผลการวิจัยให้ชัดเจน จัดทำรายงานการวิจัยให้ชัดเจน จัดทำรายงานการวิจัยให้ตรงและเหมาะสมกับผู้ใช้ ให้

ผู้ช่วยวิจัยช่วยเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ สนับสนุนให้ผู้ใช้ผลการวิจัยมีส่วนร่วมทำวิจัย สร้างบรรยากาศและทัศนคติที่ดีต่อการวิจัย จัดแหล่งศูนย์กลางสำหรับเป็นศูนย์รวมข้อเสนอเทศด้านการวิจัย เขียนรายงานการวิจัยให้อ่านง่ายชัดเจน

ส่วนการใช้ผลการวิจัย ญาติ ทองพลับ ได้นำเสนอไว้ดังนี้

1. ใช้แก้ปัญหาโดยตรง
2. ใช้เป็นข้อมูลเฉพาะกรณี
3. ใช้ในกรณีทั่ว ๆ ไปที่คล้ายคลึงกัน
4. ใช้ในการควบคุมการดำเนินงาน
5. ใช้ประเมินผลการปฏิบัติงาน
6. ใช้ปรับปรุงและดัดแปลงงานให้เป็นไปตามเป้าหมายอย่างมีระบบ
7. ใช้ในการวางแผนดำเนินงานหรือกำหนดนโยบายต่าง ๆ

ขั้นตอนและกระบวนการในการทำวิจัยในชั้นเรียนสามารถที่จะพัฒนาหรือดัดแปลงได้ตามความรู้ความสามารถและความเหมาะสมของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน

ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยถือเป็นเรื่องใหม่สำหรับคนไทย และการวิจัยในชั้นเรียนถือเป็นเรื่องที่ใหม่สำหรับบุคลากรในโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศไทยด้วย ฉะนั้น การทำวิจัยในชั้นเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จึงมีปัญหามาก ซึ่งเรื่องนี้นักวิจัยหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำปัญหาในการทำวิจัยมาเสนอแนะไว้ดังนี้

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2525 : 120) ได้เสนอปัญหาในการทำวิจัยไว้เป็นรายชื่อ ดังนี้

1. ปัญหาด้านเทคนิคการวิจัย ซึ่งปัญหาทางด้านนี้แบ่งเป็นปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนแหล่งค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้อง เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลไม่มีคุณภาพ การเขียนรายงานการวิจัยสื่อความหมายไม่ดี ผลงานวิจัยยังขาดแคลนในบางประเภท รูปแบบการวิจัยไม่

เหมาะสม ผู้เก็บข้อมูลและผู้ให้ข้อมูลไม่มีคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างไม่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร และผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ให้ความสำคัญกับการทำวิจัย เป็นต้น

2. ปัญหาด้านการบริหารงานวิจัย ปัญหาด้านนี้จะเป็นปัญหาเกี่ยวกับ ผู้วิจัยไม่มีเวลาในการทำวิจัย ขาดผู้ช่วยงานวิจัย มีงบประมาณด้านการทำวิจัยจำกัด และขาดขวัญ กำลังใจในการทำวิจัย เป็นต้น

ฝ่ายสนเทศการวิจัย กรมวิชาการ (2529 : 33) ได้ประชุมเกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษา เรื่องการนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการศึกษา ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 9 - 12 กันยายน 2529 และผลการประชุมได้มีการสรุปถึงปัญหาในการทำวิจัยและการนำผลวิจัยไปใช้ในการพัฒนาโรงเรียน ดังต่อไปนี้

1. ไม่มีการศึกษาวิจัยเฉพาะเรื่องที่ตรงกับปัญหาที่โรงเรียนต้องการอย่างเพียงพอ
2. งานวิจัยที่มีอยู่ไม่ได้เสนอแนวทางหรือวิธีการนำไปปฏิบัติอย่างแท้จริง
3. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโรงเรียน ไม่ได้แพร่หลายเข้าไปสู่โรงเรียน
4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโรงเรียนยังไม่มีมาตรการที่จะมั่นใจได้ว่าจะป็นงานวิจัยที่มีคุณภาพพอที่จะนำไปพัฒนาโรงเรียนได้
5. นักวิจัยภายนอกมักมองไม่เห็นสภาพปัญหาของโรงเรียนที่แท้จริง จึงไม่สามารถสร้างงานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน
6. นักวิจัยระดับโรงเรียนไม่เข้าใจเรื่องงานวิจัย จึงไม่สามารถเก็บข้อมูลพื้นฐานให้เป็นระบบได้
7. นักวิจัยไม่ได้ชี้แนะส่วนสำคัญของงานวิจัยที่นำไปแก้ปัญหาภายในโรงเรียน
8. ผู้บริหารไม่เข้าใจวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้ผลงานวิจัย
9. ผู้บริหารส่วนหนึ่งไม่เห็นความสำคัญของงานวิจัย จึงไม่ส่งเสริมให้มีการแก้ปัญหาโดยใช้วิธีการวิจัย

ในเรื่องเดียวกันนี้ได้กล่าวถึงการทำวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียนและในตอนหนึ่งได้เสนอปัญหาในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภายในโรงเรียนไว้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. ผู้ใช้ผลงานวิจัยกับผู้ทำวิจัยไม่ใช่คนเดียวกัน จึงไม่เห็นความสำคัญของงานวิจัย

2. งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ส่วนใหญ่วิธีการและรูปแบบจะเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่ากระบวนการคิดและการปฏิบัติ ซึ่งเป็นงานวิจัยที่ยังไม่มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนเท่าที่ควร

3. ครูผู้สอนไม่เข้าใจระเบียบวิธีวิจัย ไม่มีความรู้และเวลาในการทำวิจัย

4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนมีน้อย และผลงานวิจัยที่มีอยู่ก็ไม่ได้เจาะลึกถึงห้องเรียน ผู้สอนและนักเรียนอย่างแท้จริง

5. การจัดการเรียนการสอน การกำหนดเนื้อหา หลักสูตรต่าง ๆ ขาดการใช้ข้อมูลจาก การวิจัย ส่วนมากใช้การลอกเลียนจากต่างประเทศ

นอกจากนี้ โกวทิท ปรวาลพฤษ (2526 : 17-19) ยังได้เสนอแนะปัญหาในการทำวิจัยไว้ดังนี้

1. ผู้วิจัยเลือกปัญหาในการทำวิจัย โดยไม่คำนึงถึงความสำคัญของปัญหาต่อการจัดการเรียนการสอน ส่วนมากจะเลือกปัญหาโดยคำนึงถึงความสนใจของตนเองเท่านั้น

2. การวิจัยส่วนมากไม่สามารถควบคุมตัวแปรได้ ผลการวิจัยจึงอาจจะมีผลของตัวแปรแทรกซ้อน ทำให้ไม่น่าเชื่อถือ

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ยังเป็นตัวแปรที่ไม่มีความสำคัญ

4. การเก็บข้อมูลยังนิยมใช้เฉพาะแบบสอบถาม ซึ่งอาจจะทำให้ไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย

5. การวิจัยส่วนใหญ่เป็นการศึกษาในช่วงระยะเวลาเดียว ไม่มีการติดตามศึกษาเป็นระยะต่อเนื่องพอสมควร ซึ่งจะเป็นการจำกัดตัวแปรด้านเวลา และอาจจะทำให้ผลการวิจัยไม่น่าเชื่อถือ

6. การวิเคราะห์ข้อมูลยังทำไม่ลึกซึ้ง และบางครั้งผู้วิจัยไม่ตระหนักถึงรูปแบบของการวิจัย จึงใช้สถิติวิเคราะห์ผิด ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อใช้เครื่องจักรกลในการวิเคราะห์ข้อมูล

7. การเขียนรายงานการวิจัยยังไม่สามารถสื่อความได้ ภาษาที่ใช้ในการวิจัยยังเป็นภาษาสถิติ

จากการนำเสนอปัญหาในการทำวิจัยชั้นเรียนดังกล่าว พอจะสรุปได้ว่า ในการทำวิจัยนั้น มีปัญหาที่พอจะแบ่งเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 3 ด้าน คือ ปัญหาทางด้านตัวผู้ทำวิจัย ปัญหาเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย และปัญหาที่เกิดขึ้นจากสภาพทั่วไปที่จะเอื้อต่อการทำวิจัย

องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียน

ในการสนับสนุนการทำวิจัยในโรงเรียนนั้นจำเป็นต้องศึกษาองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ที่ จะจูงใจให้เกิดการทำวิจัย และเกื้อกูลให้การดำเนินการวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เหตุจูงใจในการทำวิจัย

สุภาศักดิ์ จันทวานิช (2524 : 22-25) กล่าวว่า การส่งเสริมให้เกิดการวิจัยในหน่วยงาน นั้น จำเป็นต้องสร้างปัจจัยให้มีบรรยากาศเกื้อกูลต่อการทำวิจัยให้มากที่สุด ซึ่งประกอบด้วยปัจจัย 3 ด้านคือ นักวิจัย หน่วยงานวิจัย และบริบทของการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ปัจจัยที่เกี่ยวกับนักวิจัย ได้แก่ ความรอบรู้ในสิ่งคมบางด้าน ความรอบรู้ในเชิงทฤษฎีวิจัย ความรอบรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย ความสามารถในการเชิงวิเคราะห์วิจัย ความสามารถในการถ่ายทอดผลการวิจัย

ปัจจัยที่เกี่ยวกับหน่วยงานมี 2 องค์ประกอบ คือ โครงสร้างของหน่วยงานและระบบบริหารของหน่วยงาน

โครงสร้างของหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ ต้องมีโครงสร้างที่ให้ปัจจัยป้อนเข้า ในแง่ต่าง ๆ คือ มีศูนย์ข้อมูลที่ดี และพร้อมจะหยิบยกมาใช้ได้ มีเอกสารและวรรณคดีที่เกี่ยวข้องเพียงพอสำหรับการทำวิจัยแต่ละเรื่อง มีนักวิจัยและบุคลากรที่ได้รับการฝึกฝนมาแล้ว มีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในการวิจัย มีทุนสำหรับการทำวิจัย

ระบบบริหารของหน่วยงานประกอบด้วย มีการจัดหาและกระจายบุคลากร ตลอดจนทรัพยากรต่าง ๆ สำหรับการวิจัยอย่างเหมาะสม มีการแบ่งงานและความรับผิดชอบอย่างเหมาะสม มีผู้นำที่มีประสิทธิภาพสูง มีช่องทางหรือเครือข่ายสำหรับการเผยแพร่และติดต่อในงานวิจัย

ปัจจัยที่เกี่ยวกับบริบททางการศึกษา ปัจจัยส่วนนี้จะเป็นส่วนที่เป็นนามธรรม อาจตัดสินใจได้ไม่ง่ายนักว่ามีสมบูรณ์มากน้อยเพียงใด เป็นส่วนที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการวิจัย ปัจจัยเหล่านี้ได้แก่ แบบแผนการแสวงหาความจริงที่มีมาแต่โบราณ ความใจกว้างในการรับฟังคำติชม การเปลี่ยนแปลงค่านิยมทางการศึกษา ความต้องการงานวิจัย ผลตอบแทนที่ไม่ใช่วัตถุ เช่น ความก้าวหน้าทางวิชาการ การยอมรับจากวงการวิจัย รวมทั้งความเต็มใจที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน

นัทธา สายหู (2522 : 1-2) ได้แบ่งเหตุจูงใจที่ทำให้เกิดการวิจัยเป็น 2 อย่าง คือ

1. เหตุจูงใจภายใน ได้แก่ การเกิดปัญหาสะกิดใจให้สงสัย และมีความต้องการอยากรู้คำตอบของปัญหานั้น
2. เหตุจูงใจภายนอก ได้แก่ กฎเกณฑ์การเลื่อนตำแหน่ง การสนับสนุน และสิ่งอำนวยความสะดวกในค่านต่าง ๆ

ซึ่งแรงจูงใจภายในเป็นแรงจูงใจที่มีประสิทธิผลยิ่งขึ้น แรงจูงใจภายนอกเป็นเพียงการทำงานรับจ้างเพื่อรางวัลหรือสิ่งตอบแทนฉาบฉวย ไม่เป็นการสร้างสรรค์ที่มีคุณค่าแท้จริง ดังนั้นการส่งเสริมการวิจัยควรเริ่มที่แรงจูงใจภายใน กระตุ้นให้เกิดการมองปัญหาในสาขาของตน ขั้นที่ 2 คือให้เกิดความต้องการค้นหาคำตอบสำหรับปัญหานั้น ๆ เมื่อจูงใจภายในแล้วจึงมีการจูงใจภายนอก โดยผู้บริหารการศึกษามีส่วนสำคัญในการสนับสนุนแก้ไขอุปสรรคต่อไป

ปัจจัยพื้นฐานในการทำวิจัย

เมื่อมีการดำเนินการวิจัยในโรงเรียนแล้ว ก็จำเป็นต้องมีปัจจัยป้อนเข้าให้เพียงพอเพื่อให้งานวิจัยลุล่วงไปได้อย่างมีคุณภาพ

สุภาวงศ์ จันทวานิช (2524 : 23) กล่าวว่า โครงสร้างของหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพต้องมีโครงสร้างที่ให้ปัจจัยป้อนเข้าในแง่ต่าง ๆ คือ มีศูนย์ข้อมูลที่ดี และพร้อมจะหยิบยกมาใช้ได้ มีเอกสารและวารสารคดีที่เกี่ยวข้องเพียงพอสำหรับการทำวิจัยแต่ละเรื่อง มีนักวิจัยและบุคลากรที่ได้รับการฝึกฝนมาแล้ว มีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในการวิจัย

โคทม อาริยา (2518 : 14-17) กล่าวถึงปัจจัยที่จำเป็นในการพัฒนาการวิจัยใน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือ

1. การบริหาร ควรมีประสิทธิภาพและคล่องตัว
 2. บุคลากร ควรให้คณาจารย์มีความคล่องตัวในการเลือกงานด้านการสอน การวิจัย การบริการสังคม และมีสิ่งตอบแทนจูงใจพอสมควร รวมทั้งใช้ทรัพยากรคน เช่น นิสิตทุกระดับให้เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

3. วัสดุอุปกรณ์ จัดสรรให้เพียงพอ

4. การเงิน

จุมพล สวัสดิชยากร (2520 : 236) กล่าวว่า เงินเป็นปัจจัยที่สำคัญในการจูงใจให้อาจารย์ทำการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยจำเป็นต้องมีความสามารถในการแสวงหาเงินทุน สำหรับใช้จ่ายได้อย่างเหมาะสม

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และคณะ (2523 : 87) กล่าวว่า ในการวิจัยนั้นจะต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกและวัสดุเพียงพอ เพราะการวิจัยต้องอาศัยการค้นคว้า วิเคราะห์ และดำเนินการอย่างละเอียด ผู้วิจัยจะต้องมีเอกสารในการค้นคว้า สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น เครื่องคำนวณ เครื่องพิมพ์ดีด ตู้เก็บเอกสาร เครื่องคอมพิวเตอร์ ตลอดจนบริการต่าง ๆ ทางธุรการ สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญที่จะทำให้การวิจัยลุล่วงไปด้วยดีและมีคุณภาพ

ทวีศักดิ์ ญาณประทีป (2529 : 70-73) กล่าวว่า การจะทำวิจัยได้ดีนั้น จำเป็นต้องมีที่ปรึกษาในการวิจัย จะเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยมาก่อน หรือมีความเชี่ยวชาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อให้เกิดแนวคิดที่กว้างมากขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ไพโรจน์ แสงจันทร์ (2527) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สภาพการวิจัยและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มภาคกลาง" โดยศึกษาสภาพองค์ประกอบในการทำวิจัย การบริหารหน่วยงาน การส่งเสริมการวิจัย และผลงานวิจัยของอาจารย์ พบว่า

1. องค์ประกอบในการทำงานวิจัยที่จัดอยู่ในระดับมากคือ ผู้บังคับบัญชาส่งเสริมและ

สนับสนุนในการทำงานวิจัย ความรู้ด้านเนื้อหาในสาขาที่ต้องการวิจัย ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหา และวิทยาลัยมีการเผยแพร่แหล่งทุนให้อาจารย์ทราบโดยทั่วถึง องค์ประกอบที่เป็นปัญหามากที่สุดนั้น ได้แก่ ความรู้ด้านเทคนิควิธีวิจัย เวลาที่ใช้ในการทำวิจัย บรรยากาศในการส่งเสริมการทำงานวิจัยของอาจารย์ และการนำผลวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหาในวิทยาลัย

2. อาจารย์ในวิทยาลัยครุกลุ่มภาคกลางมีความต้องการองค์ประกอบในการทำงานวิจัย อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดในทุกประเด็น แต่ที่มีความต้องการเร่งด่วน คือ ความรู้ด้านเทคนิควิธีวิจัย เวลาที่ใช้ในการทำวิจัย การส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา และบรรยากาศที่ส่งเสริมการทำงานวิจัยของอาจารย์

3. สภาพการทำงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่เคยทำวิจัยในระหว่างการศึกษามาแล้ว มีอาจารย์เพียงส่วนน้อยเคยทำงานวิจัยในระหว่างการทำงานในวิทยาลัยครู และอาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจะทำการวิจัยอย่างแน่นอนในอนาคต ด้วยเหตุผลที่ว่า การวิจัยมีประโยชน์ในด้านการสอนและการปฏิบัติงานอื่น ๆ โดยมีความต้องการวิจัยหัวข้อที่เกี่ยวกับเนื้อหาสาระของสาขาวิชาที่ถนัดมากที่สุด

4. งานวิจัยที่อาจารย์ทำในระหว่างการทำงาน นั้น ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยประเภทวิจัยประยุกต์ และใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ ใช้เวลาในการทำวิจัยโดยเฉลี่ยประมาณ 1 ปี โดยได้รับทุนจากวิทยาลัยครูและกรมการฝึกหัดครูมากที่สุด ส่วนการเผยแพร่ผลการวิจัยนั้น ส่วนใหญ่พิมพ์เป็นรูปเล่มเอกสาร

5. อาจารย์ที่เคยทำวิจัยในระหว่างการทำงาน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 36 - 40 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท มีตำแหน่งทางวิชาการ เป็นอาจารย์ และมีประสบการณ์ในการทำงานอยู่ในช่วง 11 - 15 ปี

6. การเปรียบเทียบสภาพองค์ประกอบและความต้องการองค์ประกอบในการทำงานวิจัย ระหว่างวิทยาลัยครู 5 แห่ง ปรากฏว่าองค์ประกอบการทำงานวิจัยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือ ความรู้ด้านเทคนิควิธีวิจัย ความสามารถหาหัวข้อการวิจัย และประสิทธิภาพของศูนย์วิจัยในการประสานงานด้านการวิจัยแก่อาจารย์ ส่วนความต้องการองค์ประกอบในการทำงานวิจัย นั้น ไม่แตกต่างกัน

7. ศูนย์วิจัย ในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคกลางที่ทำหน้าที่ประสานงานด้านการวิจัยของ อาจารย์ และทำวิจัยตามที่ได้รับมอบหมายนั้น มีปัญหาด้านการบริหาร คือ ขาดคนโอบยาส/แผนงาน ที่ชัดเจน ขาดงบประมาณและบุคลากร เป็นต้น และอาจารย์ยังไม่มีความกระตือรือร้นในการทำวิจัย หรือมพรรณ อุดมสิน (2528) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความต้องการการเสริมสมรรถภาพ การวิจัยทางการศึกษา" โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูอาจารย์ในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา พบว่า จำนวนอาจารย์ในระดับอุดมศึกษาที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการวิจัยคิดเป็น ร้อยละ มากกว่าในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ครูมัศึกษามีความต้องการเสริมสมรรถภาพ ด้านการอ่านมากที่สุดในเรื่อง ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน และต้องการความรู้ทาง การวิจัยและสถิติ อยู่ในระดับมาก อาจารย์ในระดับอุดมศึกษามีความต้องการเครื่องอำนวยความสะดวก แหล่งความพร้อมทางการวิจัย มากกว่าครูในระดับประถมและมัธยมศึกษา การเสริม สมรรถภาพทางการวิจัยสำหรับครูประถมและมัธยมศึกษา เน้นรูปแบบการให้อ่านงานวิจัยที่เป็นภาษา ง่าย ๆ และการทำงานวิจัยประยุกต์ หรืองานวิจัยเชิงปฏิบัติการ

จารึก อัจฉารินทร์ (2529) ได้ทำวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์ตัวประกอบสมรรถภาพ ของนักวิจัยทางการศึกษา" ได้ทำการวิจัยตัวประกอบที่สำคัญเกี่ยวกับสมรรถภาพของนักวิจัยทางการ ศึกษา ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักวิจัยทางการศึกษา จำนวน 257 คน เก็บข้อมูล โดยใช้แบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถภาพที่พึงประสงค์ของนักวิจัยทางการศึกษาได้ข้อค้นพบ ดังนี้

ตัวประกอบที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพของนักวิจัยทางการศึกษา 8 ตัวประกอบ คือ ความรู้ความสามารถในระเบียบวิธีวิจัย ทักษะสถิติเชิงวิทยาศาสตร์ และลักษณะนิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ความสามารถในการเลือกและพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ความสามารถในการดำเนินการ วิจัย ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ ความสามารถในการรายงานผลการวิจัย ความ สามารถในการเลือกใช้เทคนิคการวิเคราะห์ทางสถิติ และความสามารถในการเลือกแบบวิจัย

พีรวัฒน์ วงษ์พรหม (2533) ได้ทำวิจัยเรื่อง "สภาพการทำวิจัยชั้นเรียนของครูในโรงเรียน ประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 10" ผลการวิจัย

1. ครูในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีการแก้ปัญหาในชั้นเรียน โดยวิธีการทำวิจัย ร้อยละ 38.90 และเรื่องที่ทำวิจัยส่วนมากเป็นหัวข้อเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในการทำวิจัยชั้นเรียนครูที่ทำวิจัยส่วนมากกำหนดปัญหาจากประสบการณ์การจัดการเรียนการสอน และให้ความสำคัญแก่การวางแผนในการเก็บรวบรวมข้อมูล รูปแบบการวิจัยที่นิยมใช้ คือ การวิจัยเชิงสำรวจ แหล่งวิทยาการที่ใช้ศึกษา คือ ตำรา เอกสาร วารสาร ผู้ให้คำปรึกษาในการทำวิจัย คือ เพื่อนครู เครื่องมือที่ใช้มากคือแบบสังเกตและบันทึกที่สร้างโดยผู้วิจัยเอง ประชากรที่ใช้คือนักเรียน ค่าสถิติที่ใช้คือ ร้อยละ ครูผู้ทำวิจัยส่วนใหญ่บันทึกผลการวิจัย งบประมาณที่ใช้คืองบประมาณส่วนตัว ช่วงเวลาที่ใช้ทำวิจัยคือเวลาที่ว่างจากการสอน ผลการวิจัยที่ได้นำไปใช้แก้ปัญหาและสามารถใช้แก้ปัญหาได้ในระดับพอใช้ ผลการวิจัยมีการเผยแพร่เป็นส่วนน้อย ปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยชั้นเรียนของครู ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยปัญหาด้านงบประมาณและเวลาในการทำวิจัยเป็นปัญหาในระดับมาก

2. ครูมีความต้องการความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ในระดับมาก โดยต้องการให้มีแหล่งความรู้ในระดับอำเภอที่รวบรวมเอกสาร ตำราเกี่ยวกับการวิจัยในระดับมากที่สุด

3. ครูผู้สอนและครูวิชาการโรงเรียนมีปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยชั้นเรียน ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความต้องการในการทำวิจัยชั้นเรียน มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการจัดสรรงบประมาณในการทำวิจัย ครูส่วนมากต้องการให้จัดสรรงบประมาณให้แก่ครูโดยตรง ไม่ควรผ่านทางโรงเรียน

วันทนา ชูช่วย (2523) ได้ทำวิจัยเรื่อง "การทำวิจัยในโรงเรียนของครูมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร" ผลการวิจัย

1. เหตุจูงใจในการทำวิจัยของกลุ่มครูมัธยมศึกษาที่ทำการวิจัย ได้แก่ ประสบปัญหาในการทำงานที่โรงเรียนและต้องการข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้เพื่อนำมาพัฒนางานที่ปฏิบัติ และได้รับแต่งตั้งมอบหมาย หรือได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารให้ทำการวิจัย สาเหตุการไม่ทำวิจัยของครูมัธยมศึกษา กลุ่มที่ไม่ทำวิจัย ได้แก่ การไม่มีเวลา ไม่มีความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัย และไม่เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการวิจัย

2. การทำวิจัยของครูมัธยมศึกษา ในปีการศึกษา 2531 และ 2532 ปรากฏว่ามีจำนวนโครงการวิจัย 42 โครงการ

2.1 ปัจจัยพื้นฐานในการทำวิจัย ที่ครูมีความต้องการมากได้แก่ 1) ปรึกษาในการทำวิจัย เวลาในการทำวิจัย และแหล่งค้นคว้าข้อมูล

2.2 การทำวิจัยของครูมัธยมศึกษาทั้ง 42 โครงการ พบว่า ทำสำเร็จ 15 โครงการ อยู่ระหว่างดำเนินการ 19 โครงการ และล้มเลิก 8 โครงการ ปัจจัยสำคัญที่ทำให้กระบวนการวิจัยดำเนินไปได้สำเร็จ ได้แก่ การมีบุคลากรในคณะวิจัยหรือผู้ช่วยวิจัยที่มีความรู้ด้านการวิจัย ผู้บริหารสนับสนุนติดตามงาน ได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง และการมีเวลาในการทำวิจัย

2.3 ผลงานวิจัยที่ทำสำเร็จ มีลักษณะของรายงานการวิจัยส่วนใหญ่เป็นแบบย่อโดยเน้นเฉพาะผลการวิจัย จะมีรายงานที่มีลักษณะสมบูรณ์เพียง 3 เรื่อง

2.4 การเผยแพร่และการนำผลการวิจัยไปใช้ ส่วนใหญ่เผยแพร่ภายในโรงเรียน โดยการนำเสนอต่อผู้บริหาร และแจกครูในโรงเรียน และผู้บริหารได้นำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการเสนอปรับปรุงงานในโรงเรียน

สีพร ดิลกโกมล (2533) ได้ทำวิจัยเรื่อง "ความต้องการการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1" ผลการวิจัย

1. ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 1 มีความต้องการการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยและมีความต้องการวิธีการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยโดยรวม ในระดับน้อย

2. ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 1 ที่เคยและไม่เคยรับการอบรมหรือร่วมการสัมมนาเกี่ยวกับการวิจัยและสถิติเพื่อการวิจัย ที่เคยและไม่เคยเรียนวิชาวิจัยและวิชาสถิติเพื่อการวิจัย มีความต้องการการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 1 ที่เคยและไม่เคยรับการอบรมเกี่ยวกับการวิจัย มีความต้องการวิธีการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ที่ระดับ 0.05 ส่วนครุภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 1 ที่เคยและไม่เคยรับการ
อบรมเกี่ยวกับสถิติเพื่อการวิจัยที่เคยและไม่เคยร่วมการสัมมนาเกี่ยวกับการวิจัยและสถิติเพื่อการวิจัย
ที่เคยและไม่เคยเรียนวิชาวิจัยและวิชาสถิติเพื่อการวิจัย มีความต้องการวิธีการพัฒนาสมรรถภาพการ
วิจัยไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย